

Літаратурна і Мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СЯЮЗА ПІСЬМЕНІКАУ БССР

Год выдання 34-ы
№ 24 (1973)
23 сакавіка 1965 г.
АСТОРАН
Цана 4 коп.

У НАРОДА-ГЕРОЯ — ГЕРОІ СЫНЫ

ДА КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ І ЎСЯГО САВЕЦКАГА НАРОДА ДА НАРОДАЎ І ЎРАДАЎ УСЯГО СВЕТУ ЗВАРОТ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КПСС, ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР І УРАДА САВЕЦКАГА СЯЮЗА

Савецкія людзі дасягнулі новага выдатнага поспеху ў даследаванні і асваенні космосу.

Савецкія касмічныя караблі «Узыход-2» з экіпажам у складзе камандзіра карабля лётчыка-касманauta таварыша Бяляева Паўла Іванавіча і другога пілота лётчыка-касманauta таварыша Ляонава Аляксея Архіпавіча былі выведзены на арбіту спадарожніка Зямлі 18 сакавіка 1965 года. У часе палёту карабля «Узыход-2» лётчыка-касманauta А. А. Ляонаў выйшаў з карабля і, зрабіўшы некалькі навукowych назіранняў, забеспячыў беспякарна выхад чалавеча з карабля. Для ажыццяўлення выхаду чалавек з карабля ў космас і яго вяртання караблем «Узыход-2» быў абсталяваны спецыяльнымі складанымі тэхнічнымі канструкцыямі. Камандзір карабля лётчыка-касманauta П. І. Бяляев у часе эксперыментаў ажыццяўляў кіраванне апаратурай выхаду ў космас, вёў назіранне за станам А. А. Ляонава і меў з ім непасрэднае сувязь, забеспячваючы беспякарна выхад з карабля ў космас, а таксама вяртання карабля ў зямельныя астросы. Знаходжанне касманauta А. А. Ляонава ва ўмовах касмічнай прасторы працягвалася каля 20 хвілін, у тым ліку паз-караблем — 10 хвілін.

Такім чынам, у часе палёту карабля «Узыход-2» першы раз у гісторыі быў ажыццяўлены выхад чалавек з касмічнага карабля непасрэдна ў космас. У гэтым найважнейшым дасягненні навуковага падзвігу, здобмагага экіпажам карабля «Узыход-2».

Зрабіўшы на працягу 26 гадзін больш за 17 абаротаў вакол Зямлі і праішоўшы адлегласць звыш 720 тысяч кіламетраў, шатметныя касмічныя карабелі «Узыход-2» ажыццявілі пасадку на савецкую зямлю ў раёне горада Пярмі. Усе сістэмы, абсталяванне і апаратура карабля на працягу ўсяго палёту працавалі нармальна і бездакорна. Пастаўлены перад экіпажам карабля задачы поўнасьцю выкананы. Самаадчуванне касманautaў добрае.

Выхад чалавек з карабля ў космас, зроблены ў часе палёту карабля «Узыход-2», адкрыў новы ўзровень дасягненняў касмічнай прасторы. Гэтым беспрыкладным эксперыментам даказана магчымасць для чалавек не толькі рабіць палёт унутры касмічных карабляў, але актывна дзейнічаць у касмічнай прасторы, выконваючы назіранні і іншыя аперацыі, — словам, працаваць у космасе. Адсюль стварэнне розных перадавых для вырашэння самых складаных задач, у тым ліку палётаў і высадкі на Месяцы і на іншых планетах Соначнай сістэмы.

Назранні, выкананыя ў часе палёту карабля «Узыход-2», унеслі новы ўклад у савецкую навуку.

Мужны экіпаж карабля-спадарожніка «Узыход-2» яшчэ больш паліноўкі касмічную славу нашай сацыялістычнай Радзімы. Увесь свет зноў убачыў перавагу савецкай касмічнай тэхнікі: нашых магучых і дакладных ракет, дасягальных касмічных карабляў, іх абсталявання, усёй сістэмы забеспячэння беспякарнага касмічнага палёту чалавек. Ён шчыра паказваў, што розум і веды савецкіх вучоных, генія канструктараў, умелыя рукі рабочых здольныя вырашыць любую задачу, пастаўленую перад імі Камуністычнай партыяй і Савецкім урадам. Ва ўмовах сацыялізма ўсё больш ярка расцвітаюць таленты і здольнасці савецкіх людзей. Сацыялізм штодзённа нараджае ўсё новых і новых асілкаў, падзвігі якіх здзіўляюць увесь свет. Наша магучая сацыялістычная прамысловасць дасягнула такіх вышэйшых, што здавалася немагчыма, для асобы ўчора яшчэ здавалася фантастычным.

Падзвіг у космасе, гераізм і бесстрашнасць, праўленні таварышаў П. І. Бяляева і А. А. Ляонава, навуковыя і тэхнічныя дасягненні савецкіх людзей, выключна новы прыклад пачуццёва савецкага патрыятызму і гатоўнасці зрабіць усё неабходнае для яшчэ большага росквіту нашай Радзімы. Разам з Камуністычнай партыяй савецкія людзі ганарыцца поспехамі ў творчай працы вучоных і канструктараў, інжынераў і рабочых — стваральнікаў карабля «Узыход-2» і ўсёго, што забеспячыў яго бездакорны палёт.

Палёт карабля «Узыход-2», як і папярэдні, служыць справай міру і прагрэсу. Савецкі ўрад ужо не раз заяўляў і цвёрда зноў урачыста заявіў, што Савецкі Сяюз праводзіць і мае намер наўвесь свет праводзіць палітыку міру як на Зямлі, так і ў космасе. Гэта палітыка вынікае з карэннай асновы сацыялістычнага ладу. Савецкі Сяюз не пагражае ніводнай краіне, імкнецца да дэпартыцы супрацоўніцтва з усімі народамі. Савецкі ўрад выступае за ўсеагульнае разразненне і вырашэнне спрэчкіх міжнародных пытанняў шляхам перагавораў.

Адстойваючы справу міру і дружбы паміж народамі, Савецкі Сяюз разам з іншымі сацыялістычнымі краінамі будзе і ў далейшым прымаць усе залежныя ад яго меры для спынення спроб агрэсіўнага імперыялістычнага сіла абвастрыць міжнародную абстаноўку. Савецкія людзі рашуча асуджаюць агрэсіўны дзеланні ЗША ў Паўднёвым В'етнаме, а таксама іх правакацыйныя нападкі на тэрыторыю Дэмаларычнай Рэспублікі В'етнам. Мы салідарны і наша падтрымка поўнасьцю на баку народаў, якія змагаюцца за сваю свабоду, незалежнасць і сацыяльны прагрэс.

Перад найзвычайна імперыялістычнымі правакацыйнага сацыялістычных краінаў, усе, какому дарэган справа міру, заклікаюць яшчэ цвёрда згуртаваць свае рады і яшчэ больш актывна адстойваць справу міру ва ўсім свеце.

Савецкія людзі добра ведаюць, што самай надзейнай гарантыяй міру з'яўляецца ўсмернае ўмацаванне магучасці Савецкай дзяржавы. Рабочыя, калгаснікі, інтэлігенцыя, усе працоўныя нашай Радзімы сваёй самаадданай працай павялічваюць яе магучасць. Натхненны падзвігам гераў-касманautaў таварышаў П. І. Бяляева і А. А. Ляонава, яны дасягнуць новых поспеху ў стварэнні працы ў імя публічнага светлага камуністычнага грамадства ў нашай краіне.

Нахай жыве Сяюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік — Радзіма касманautaў!

Слава гераічным савецкім касманautaў!

Нахай жыве савецкі народ — будучыні камунізма, мужны барацьбіт за мір і шчасце народаў!

Нахай развіваецца супрацоўніцтва ўсіх краінаў і асваенні космасу!

ЗАГАД МІНІСТРА АВАРОНЫ СССР

№ 72
23 сакавіка 1965 г. МАСКВА

У азнаменаванне вялікай перамогі савецкага народа, выдатнага падзвігу вучоных, інжынераў, тэхнікаў і рабочых, якія забеспячылі выхад на арбіту і працяглы палёт шатметнага касмічнага карабля-спадарожніка «Узыход-2» з экіпажам на борце ў саставе камандзіра карабля лётчыка-касманauta палкоўніка Бяляева Паўла Іванавіча, другога пілота лётчыка-касманauta падпалкоўніка Ляонава Аляксея Архіпавіча і ўпершыню ў гісторыі выхад чалавек з карабля непасрэдна ў космас, загадаю:

23 сакавіка 1965 года зрабіць салют дваццаці артылерыйскімі залпамі ў сталіцы нашай Радзімы — Маскве, сталіцах саюзных рэспублік і гарадах-герах.

Міністр авароны СССР
Маршал Савецкага Сяюза
Р. МАЛІНОЎСкі,

САМ-НАСАМ З СОНЦАМ

Прырода дала чалавеку цудоўны дар — умненне, калі трэба, акрамя свайго жыцця. Гэты дар мы называем мужнасцю. Без яго немагчыма жыць, было б іншае, ва ўсім разе больш павольнае, а можа нават і нуднае. Гэта яна, мужнасць, некалі пачала халопны прыязна самаробны крылы да рук і скончыць са званіцямі. Гэта яна жыла ў людскім імкненні пакарчыць агонь, валу, маланку. Гэта яна адкрывала манеры, абжыла пустыні, праз ільды і сюжы прыкладла Паўночны шпях... Так, яна прыводзіла чалавек і чалавечата да перамогі ў вайне і міры — у барацьбе, працы, навуцы!

Касманautaўка — наогул армія мужных. Пачынаючы са старту, калі ўзлятаць у зорную вышыню прыходзіць у вогненныя грукатлівыя смерчы, і канчаючы прыземленнем, калі небаспека топча ў табе, навокал працы і там, куды ты імкнешся душою, на Зямлі, усё гэта — вялікі гераізм і самаахварнасць. І ўсё-такі апошні падзвіг Аляксея Ляонава беспрыкладны.

Беспрыкладны не толькі таму, што Ляонаў патражаў асабліва неабсяка. І даволі, скажам, было б самага маленькага праколу ў скафандры, каб кроў закіпела ў жыхлах касманauta. Даволі, скажам, было б непрадчачнай мошай успышкаў на Сонцы, каб на касманauta хлынулі зусім нежыццядайныя праменні.

Веліч падзвігу вымяраецца, вядома, неабсякай, якую пераадольвае гераі. Але яшчэ больш гэты веліч вызначаецца тым, што супрацьстаяць гераю, з чым ён апынуўся адзіна на адзіна.

Аляксей Ляонаў, выхадзіць з локка карабля, ступіў у пустаўту — у космас. За спіной засталася адзіна і апошняе, што зывалася яго з родным, звыклым светам. Навокал жа распасціралася пуста, таўклівая, безмяккая, мёртвая.

Сёння цяжка нават уявіць, што дадуць чалавечыму здольнасці, якія правёў савецкі чалавек саміх насам з Сонцам. Адно ясна: падзвіг яго ўстанавіў зусім новыя адносіны паміж зямлянамі і Галактыкай, дапамог чалавечыму зусім па-новаму ўсвядоміць сябе, свае месца і ролю ў Сусвеце, развінуў новыя дзверы.

Уладзімір КАРПАЎ.

ВЕСНАХОД ТАЛЕНТАЎ

Народны ансамбль танца Дома культуры Мінскага трактарнага заводу выконвае беларускі народны танец «Лявоніха».

«Мастацтва належыць народу!» — гэтыя крылатыя і такія знамыя ўсім словы Ул. І. Леніна, сказаныя ім на зары Саветскай улады, сталі пучаючай зоркай, верным кампасам у вялікім паходзе працоўных нашай краіны за сацыялістычную культуру, за разволенне духоўнай багаццяй, Ільіч марыў пра той час, калі мастацтва будзе даступнае шырокім народным масам, калі яно пачне абуджаць сярод іх мастакоў.

Здзейсніліся ленінскія мары: Ільічы савецкіх людзей самых розных узростаў і прафесій займаюць сёння музыкой, спевам, захапляюцца тэатрам, танцамі. Бадай, больш спрыяльна ўмовы, чым створаныя ў нашай краіне, для развіцця народных талентаў цяжка сабе ўявіць. І таму не выпадкова ўсё новыя здольныя ўдзельнікі, асабліва з моладзі, уключаючы ў рады мастацкай самадзейнасці, становячыца артыстамі-аматарамі.

Бурнай паводкай разлілася па нашай рэспубліцы самадзейная мастацтва, захапіла гарады і вёскі, калгасы, прамысловыя прадпрыемствы і навуковыя ўстановы. Армія артыстаў-аматараў Беларускага савецкага саюза звыш 300 тысяч чалавек. Гэта сапраўды велізарная ідэя-мастацкая сіла, якая памагае партыі ў асцяжым выхаванні народа, у далейшым развіцці культуры. Багатыя на выдумку, шчырыя і непасрэчныя на сцэне, таленавітыя самародкі ўключаюць у кожнае выступленне цэпальню сваёй сэрца, радуюць і захапляюць глядача.

У гэтыя дні ў Беларусі праходзіць III традыцыйная Дзяка на народнай творчасці. Цэлы год шматлікія словы, музыканты, танцоры, чытальнікі, аматары тэатра і народныя ўмельцы старанна рыхтавалі да яе. На прадпрыемствах і ў калгасах да раней створаных аматарскіх хораў і аркестраўных калектываў, вакальных і інструментальных ансамбляў далучаліся новыя гурты, новыя калектывы. Расла колькасць удзельнікаў самадзейнасці, павялічалася іх выканавы мастацтва.

У мінулыя дні ў Мінску пачалася справядзінная выступленне пераможцаў абласных глядаў (усюго іх будзе ў сталіцы больш чатыры тысяч чалавек). Лепшыя самадзейныя калектывы і салісты з кожнай вобласці Беларускага выступаюць са справядзіннымі канцэртамі і паказваюць на два драматычныя спектаклі, а таксама прымуць удзел у заключным дзекінавым канцэртце, што адбудзецца 29 сакавіка.

Права адкрыць Дзяку было дадзена самадзейнасці горада Мінска. Перад тым, як распусціцца заслона, на авансцену акруговага Дома афіцэраў выйшлі міністры культуры БССР М. Міноўкі, мастры беларускага мастацтва — народныя артысты БССР Г. Цітовіч і І. Жыноўкі, наместнік старшыні выканкома Мінскага гарсавета А. Канцава разам з прадстаўніцамі сталічнай самадзейнасці, каб урачыста аб'явіць прысутным аб пачатку свята народных талентаў. М. Міноўкі і А. Канцава цэпа ўважлівалі артыстаў-аматараў і ўсіх глядачоў з гэтай выдатнай падазеі ў культурным жыцці Беларуска і пажадалі мастраў народнага мастацтва вялікіх поспеху.

І вось перад прыгожай заслонай, зброёнай у нацыянальным стылі ў выглядзе беларускага аб-

руса, на якім нібы кманцываваны ўзоры вырабаў мінскіх прадпрыемстваў (афармленне А. Грыгар'яна), з'явіліся два вядучыя дзвяхіца і хлопцы. У зале прыгучалі ўсхваляваныя словы:

Мы нашым Мінскам можам ганарыцца; Ён поспехамі славіцца наўсцяж.

І песня першая — табе, сталіца, Наш родны Мінск, любімы горад наш!

Гэтыя словы ўспрымаліся і як сваёсаблівы эпіграф да ўсяго справядзіннага канцэрта мінчан, і як вершаваная заставка да першага вялікага нумара праграмы — лірыка-патрыятычнай кантэты Ю. Семіянікі «Горад юнацтва» (словы А. Бачылі). Гэта ж пра Мінск, цудоўны горад нашага юнацтва, пра горад-прыгажуні спяваецца ў кантэце.

У выкананні кантэты ўдзельнічалі народная харавая капэла і народны сімфанічны аркестр Палаца культуры прафсаюзаў (дырыжор Л. Саламонік). Салістка — выкладчыца тэхнікума лёткай прамысловасці Ф. Аўруціна. Па сутнасці адбылася прэ'ера новага твора Беларускай музыкі.

Падрыхтоўка да Дзякі выключна да жыцця новай самадзейнай калектывы. Адзіна з іх — народны хор Дома культуры працоўных рэзэрваў (кіраўнік Г. Ударэ). Раней гэты Дом культуры славіўся толькі сваім народным ансамблем танца, а летась тут быў створаны хор, у якім спяваюць таленавітыя юнакі і дзвяхіца з дваццаці розных прафесійна-навуковых вучылішчаў Мінска. Гэта ледзь не самы маладзёжны па складу ўдзельніцаў пацігалосы хор сталіцы. Ён вылучаецца звычайна галасамі, ён народнай манерай спявання і арыгінальным самабытным рэпертуарам. Імяна самабытных і шырока распаўсюджанага складу песня А. Граса «Беларусы родныя краіны» (словы А. Дзюрыжынскага), і імліва, вясёлая «Полкі працоўных рэзэрваў» (Д. Камінскага на словы А. Рускага (апошняя выканавецца сумесна з харыстамі і танцорам) ўпершыню былі выкананы ў гэтых аматарскіх калектывах. А «Полька ўвогуле» напісаная па заказе харэйскага Г. Ударэ. У другім аддзяленні народны ансамбль танца працоўных рэзэрваў паказваў танец паўстанцаў-баскаў з балета Б. Асефава «Польны Парыж» (кіраўнік М. Чыгір, пастаноўка Э. Паіно).

Мы сустрэліся і са знаёмымі яшчэ па папярэднім Дзякедзе цікавымі калектывамі, такімі, як мужнінскі хор інтэрната № 1 Мінскага вўтазавода (кіраўнік М. Ільчоў), народная харавая капэла і народны ансамбль танца «Лявоніха» Дома культуры трактарнага заводу (кіраўнікі — Ул. Раговіч і заслужаны дзек культурна-адукацыйнага Мінскага гарсавета А. Канцава разам з прадстаўніцамі сталічнай самадзейнасці, каб урачыста аб'явіць прысутным аб пачатку свята народных талентаў. М. Міноўкі і А. Канцава цэпа ўважлівалі артыстаў-аматараў і ўсіх глядачоў з гэтай выдатнай падазеі ў культурным жыцці Беларуска і пажадалі мастраў народнага мастацтва вялікіх поспеху.

І вось перад прыгожай заслонай, зброёнай у нацыянальным стылі ў выглядзе беларускага аб-

Танцоры з трактарнага, апроч «Лявоніхі» і хараграфічнай карціны «На вуліцы шырокай», паказалі сусветна вядомыя, поўныя агню і незвычайнага тэмпераменту «Палавецкія танцы» з оперы «Князь Ігар» у суправаджэнні аркестра штаба БВА (дырыжор Б. Пічук). Вось ужо на што здольная наша самадзейнасць, вось якімі творчымі ружамамі яна абадавае і не без поспеху. Яшчэ адзін доказ гэтага — новая буйная работа народнай опернай студыі Палаца прафсаюзаў — оперны спектакль «Рыгалец», пастаўлены пад кіраўніцтвам народнага артыста БССР М. Сярдобава.

...Пад гукі павольнай карагоднай мелодыі нібы выплываюць на сцэну дзвяхіца-танцоўшчыцы. Стаўшы ў два рады адна супраць адной, яны пачынаюць размяшчаць догіта рознакаляровыя палоты тканіны, якімі былі перааказаны іх тонкія, гнуткія станы. Яшчэ некалькі руху — дзвяхіца, узрушыўшыся за канцы гэтых палотынаў, утвараюць з іх розныя па колеры і сімваліцыярыі ярыя малюнкы. Гэты сучасны карагод «Мінскія тканіны» нарадзіўся ў танцавальным калектыве камвольнага камбіната. Кіраўнік-пастаноўшчык А. Касьянаў, назіраючы за работай тыхчых непасрэдна ў цыхах прадпрыемства, бачыў вырабленія іх працавітымі рукамі тканіны самага рознага колеру, вырашыў паставіць на гэтую тэму танец, адлюстравыўшы ў нейкай меры і сям прадзёс вырабы мінскіх тканін, і найбольш ярыя іх узоры. Відовішчы атрымалася даволі цікавае і малаўзнікава.

А вось чуюцца знаёмыя песня Ул. Алоушкіна пра абаронцаў Брэскай цытадылі, і перад вычыма глядачоў праходзяць стэроркі спяўага баваго лётцыя нашай Радзімы, паўстаюць, як жывыя, карціны гераічнага змагання тых, хто, першым прыняўшы на сябе ўдары ворага, да канца выканавы сваёй салдацкай абязваж. Вакальна-хараграфічны кампзіцыйны паказалі «Брэскавая ірзасць» паказалі ўдзельнікі салдацкай самадзейнасці (хорыястар М. Майсэнка, балетмайстар А. Бакалаў).

У справядзінным канцэрте мінчан прынялі ўдзел адноўлена харавая капэла і старэйшы ў горадзе аркестр народных інструментаў Беларускага ўніверсітэта, маладзёжны народны хор і эстрады аркестр Палаца прафсаюзаў, народны хор Дома культуры будтрэста № 5 і рад індывідуальных выканаўцаў.

Узнісла быў фінал мінскага канцэрта. Усе яго ўдзельнікі і нават глядачы гэтага незвычайнага вечара ў суправаджэнні зводнага харавога аркестра (дырыжор В. Рудэ) выканалі вена юны, бадаўбы і велічы «Марш энтузіястаў» І. Дунаўскага.

Свята народных талентаў працягваецца. Учора ўступленні самадзейных артыстаў прадходзілі адначасова на чатырох сцэнных пляцоўках Мінска. У акруговым Доме афіцэраў са справядзінным канцэрта выступілі аматары Магілёўскай вобласці. На сцэне Фускага тэатра імя Горкага ішоў спектакль «Гэта было ў Магілёве» Я. Тарасова ў пастаноўцы народнага тэатра Дома культуры чыгуначнікаў станицы Магілёў, у Тэатры юнага глядача — «Паўлінка» (драматычны калектыв Чарускага Дома культуры). Народная оперная студыя Палаца культуры прафсаюзаў (г. Мінск) паказала на сваёй сцэне оперу «Рыгалец».

Г. ЗАГАРОДНІ.

НАПЕРАД, ДА ПЕРАМОГІ КАМУНІЗМА!

ВУЧОНЫМ І КАНСТРУКТАРАМ, ІНЖЫНЕРАМ, ТЭХНІКАМ І РАБОЧЫМ, УСІМ КАЛЕКТЫВАМ І АРГАНІЗАЦЫЯМ, ЯКІЯ ПРЫМАЛІ УДЗЕЛ У АЖЫЦЦЯЎЛЕННІ ПАЛЭТУ ЭКІПАЖА КАСМАНАУТАЎ НА ШТАМЕТНЫМ КАРАБЛІ-СПАДАРОЖНІКУ «УЗЫХОД-2»

САВЕЦКІМ КАСМАНАУТАМ ТАВАРЫШУ БЯЛЯЕВУ ПАЎЛУ ІВАНАВІЧУ ТАВАРЫШУ ЛЯОНАВУ АЛЯКСЕЮ АРХІПАВІЧУ

Дарагія таварышы, сябры! Наша сацыялістычная Радзіма паспяхова працягвае штурм космасу. Толькі што завяршыўся касмічны палёт шатметнага карабля-спадарожніка «Узыход-2». Савецкаму народу і ўсяму чалавечыму сталі вядомыя імённы новыя пераможцы космасу — камандзір карабля «Узыход-2» лётчыка-касманauta таварыша Бяляева Паўла Іванавіча і другога пілота лётчыка-касманauta таварыша Ляонава Аляксея Архіпавіча.

Палёт карабля «Узыход-2» адкрыў новую, выключна важную старонку ў гісторыі асваення космасу. У Савецкім Сяюзе ўпершыню ў свеце ажыццяўлены выхад чалавек з карабля-спадарожніка і свабодны палёт яго ў касмічнай прасторы. Гэты складаны эксперыментаў, які патрабуе незвычайнай смеласці, здзейсніў лётчыка-касманauta таварыш Ляонаў А. А. пры ўдзеле камандзіра карабля «Узыход-2» лётчыка-касманauta таварыша Бяляева П. І. Таварыш Ляонаў А. А. паспяхова прывёў паз-караблем комплекс наменчаных даследаванняў і паспяхова вярнуўся ў кабінку карабля.

З дапамогай найноўшай бартавой спецыяльнай тэлевізійнай сістэмы працэс выхаду таварыша Ляонава А. А. ў касмічную прастору, яго работу паз-караблем і вяртэнне на карабел змагі сваімі вачыма убачыць мільёны жыхароў Зямлі.

Экіпаж касмічнага карабля «Узыход-2» поўнасьцю выканаву імплекс навуковых даследаванняў. Усе даныя гэтага касмічнага рысу з'яўляюцца новым выдатным укладам у савецкую і сусветную навуку.

Упершыню ў гісторыі чалавекам адчынены дзверы ў Сусвет, ён выйшаў працаваць не-астрэда ў касмічную прастору.

Увесь савецкі народ ганарыцца новым дасягненнем нашай Радзімы і асваенні космасу і блізкай мужнасцю касманautaў таварышаў Бяляева П. І. і Ляонава А. А. Выхаваныя Камуністычнай партыяй, яны вытрыма-

Нашы інтэр'ю

27 сакавіка — вялікая свята рабочыя тэатральнага мастацтва. У чаргавы раз акцыяры, ржысьберы, тэатральныя мастакі і шматлікая армія сяброў і аматараў сцэны адзначаць Міжнародны дзень тэатра.

МІЖНАРОДНЫ ДЗЕНЬ ТЭАТРА

— Не толькі адны прафесіянальныя акцыяры выступаюць перад глядачамі. Нам вельмі радзіна, — працягвае Міхал Іванавіч, — што народныя тэатры і самадзейныя калектывы ў гэты свята таксама пакажучь свае майстэрства. Цэнтральны Дом акцыяры імя Жэлінкінага 27—28 сакавіка прысвечвае гэтай дню вялікія вечары, у якіх прымуць удзел не толькі маскоўскія майстры мастацтва, але і пасланцы саюзных рэспублік. У Доме дружбы з зарубежнімі краінамі 27 сакавіка адбудзецца інтэрнацыянальны вечар. У Маскве, як вядома, вучыцца шмат студэнтаў, якія прыходзілі з розных краін свету. Яны пакажучь сваё мастацтва, пазнаёміць маскоўскія з нацыянальнымі танцамі і песнямі. Сувязь з глядачом — галоўная частка змаганьня гэты дзень мастацтва. Таму нам хочацца, каб ён быў сапраўдным святам для тых, хто любіць тэатр.

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КПСС ПРЭЗІДЫУМ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР САВЕТ МІНІСТРАЎ СССР

